

Güneşim Ve Kardelenler

– Ümit Seyhan · 28 Aralık 2010

Sen taze baharların narin çiçeği,
Koparmadan sadece dalında sevdim seni,
Öyle yakıyor ki! gözlerin battığı yeri
Yokmuş senin yanında gülün bile dikeni..
Destanlar yazılısada sırra ayan gözlerine,
Bir ömür tüketiyor gündüzüyle gecesiyle
Anlatılmaz, öyle saklı bir yer var ki!
Kapılarını bana bile kapatıyor,gelmiyor dile..
Tek sevgi yetmiyorsa, sevgiliye ermeye,
Neden sevdilir Rabbim ? ölümüne böyle
Sabırla ,aşk konmuyor, ne yapsam aynı kefeye,
Barutla ateş gibi;
Tutuşup,kül ediyorlar benle beraber bütün alemide.. Güneşim uzaklarda, uyanırken başka ufuklarda,
Yalnızlaştım ki ,hiç sorma büründükçe beyazlara,
Ben hep geceyim ,suskun ,tutkun peşi ,sıra
Tek ben değil kardelenlerde, Doğar doğmaz ölmek istiyorlar bakışlarında.. Ü.Seyhan